

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/9/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014201394
Dátum vydania rozhodnutia: 20.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014201394.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a zo sudcov JUDr. Soni Langovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: C. W., H., právne zastúpený: JUDr. Matej Okály, advokát, Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves, proti odporcovi: Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov, Námestie mieru 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP1-2014/030715/LUM zo dňa 13. októbra 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/72/2014-51 zo dňa 6. novembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3S/72/2014-51 zo dňa 6. novembra 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žalobu žalobcu zamietol a nepriznal mu právo na náhradu trov konania. Žalobca sa podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-PO-OOP1-2014/030715/LUM zo dňa 13. októbra 2014, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Poprad, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-PP-OVVS-2014/004273-16, PR.2013/1062-2DH zo dňa 25.06.2014. Predmetným prvostupňovým rozhodnutím bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 372/1990 Zb.“), ktorého sa dopustil tým, že dňa 30.08.2013 o 20:30 hod. na ul. Q. sa pokúsil podpáliť vchodové dvere Mgr. Q. B. tak, že pred týmito podpálil noviny, čím došlo k presne nezistenej škode, vzhľadom na to, že tieto už poškodené požiarom boli, teda svojím úmyselným konaním spôsobil škodu na cudzom majetku poškodením veci z takého

majetku. Žalobcovi bola uložená pokuta vo výške 100,- €.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že prvostupňový správny orgán postupoval správne, keď na základe svedeckých výpovedí dospel k záveru, že žalobca sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Náležitým dokazovaním správny orgán preukázal splnenie všetkých štyroch znakov skutkovej podstaty priestupku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Priestupku sa dopustil žalobca tak, že dňa 30.08.2013 o 20:30 hod. sa pokúsil podpáliť vchodové dvere Mgr. Q. B. tak, že pred týmito podpálil noviny, t.j. svojím úmyselným konaním sa pokúsil spôsobiť škodu na majetku Mgr. Q. B. Predmetom ochrany bola ochrana majetku. Žalobcovým konaním bola narušená ochrana majetku, t.j. bol preukázaný kauzálny nexus medzi konaním žalobcu a následkom, pričom z § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. vyplýva, že pre naplnenie skutkovej podstaty tohto priestupku postačuje aj pokus o takéto konanie. Rozhodnutia oboch správnych orgánov sú jasné, zrozumiteľné, skutková aj právna argumentácia je v medziach logickej správnej úvahy.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu a vec mu vráti na ďalšie konanie, prípadne aby zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si na náhradu uplatnil trovy konania.

Napadnutý rozsudok považoval žalobca za nesprávny, nezákonný a taktiež za nezákonné konanie správneho orgánu, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutých administratívnych rozhodnutí. Podľa jeho názoru sa prvostupňový súd náležite nevysporiadal s rozpormi a nedostatkami dokazovania a vyhodnocovania jednotlivých dôkazov v jeho neprospech, resp. prospech, ktoré úkony správnych orgánov žalobca namietal. Ohľadom predmetných nedostatkov poukázal na žalobné dôvody uvedené v žalobnom návrhu na preskúmanie rozhodnutia zo dňa 15.12.2014.

Žalobca uviedol, že nemohol spáchať priestupok, keď sa na mieste skutku v čase jeho údajného spáchania fyzicky nenachádzal. Dodal, že niet žiadneho relevantného dôkazu o jeho prítomnosti okrem účelových tvrdení, na ktorých nevierohodnosť poukazoval, ako aj na technickú nemožnosť pozorovať vypovedané a stotožniť jeho osobu.

III.

Žalovaný k podanému odvolaniu uviedol, že náležitým dokazovaním bolo preukázané splnenie všetkých štyroch znakov skutkovej podstaty priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Priestupku sa dopustil žalobca dňa 30.08.2013 o 20:30 hod tak, že sa pokúsil podpáliť vchodové dvere Mgr. Q. B. tak, že pred týmito podpálil noviny, t.j. svojím úmyselným konaním sa pokúsil spôsobiť škodu na majetku Mgr. Q. B. Predmetom ochrany bola ochrana majetku, žalobcovým konaním bola narušená ochrana majetku, t.j. bol preukázaný kauzálny nexus medzi konaním žalobcu a následkom, pričom z ustanovenia § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. vyplýva, že pre naplnenie skutkovej podstaty priestupku postačuje aj pokus o takéto konanie. Žalovaný má za to, že rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu sú jasné, zrozumiteľné, skutková aj právna argumentácia je v medziach logickej správnej úvahy, a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t. j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk <., rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že správny orgán začal voči žalobcovi priestupkové konanie na základe postúpeného vyšetrovacieho spisu z Obvodného oddelenia PZ v Levoči č. ORPZ-PP-OPP6-406/2013-P zo dňa 29.09.2013, podľa ktorého bol žalobca dôvodne podozrivý, že dňa 30.08.2013 v čase okolo 20:30 hod. na ul. Q. pred vchodovými dverami do bytu poškodenej Q. B. podpálil noviny, pričom došlo k poškodeniu vchodových dverí presne nezistenej výšky škody a následne z miesta utiekol, teda svojím úmyselným konaním spôsobil škodu na cudzom majetku poškodením veci z takého majetku. Správny orgán vykonal dokazovanie vypočutím poškodenej, svedkyne Mgr. Q. B., Mgr. V. W., V. B., P. A., M. W., V. T., Q. F., K. W., B. B., C. X. a žalobcu.

Svedkyňa Mgr. Q. B. vo svojej výpovedi uviedla, že videla, ako jej dňa 30.08.2013 v čase o 20:30 hod. žalobca podpálil vchodové dvere. Videla ho cez kukátko dverí po tom, ako mu oheň osvetľoval tvár a na chodbe sa zároveň rozsvietilo svetlo. Ďalej videla, ako žalobca utekal smerom ku schodisku. Ako dôvod konania žalobcu uviedla, že jej priateľka a jeho manželka V. W. v tej dobe ostala spať u nej, keďže spolu pracovali na doktorandskej práci.

Mgr. V. W. uviedla, že je so žalobcom v rozvodovom konaní a myslí si, že vzniknuté konfliktné situácie spôsobuje jej manžel - žalobca. Z jej výpovede vyplýva, že ona nevidela žalobcu pri dverách, keďže cez kukátko na dverách pozerala Mgr. Q. B. Ďalej uviedla, že dňa 25.08.2013, keď takisto došlo k podpáleniu dverí Mgr. Q. B., v noci po príchode policajtov a hasičov k nahlásenému požiaru dverí Q. B., našli policajti v spoločnom aute, ktoré vlastní spolu so žalobcom a od ktorého majú kľúče len oni dvaja, cez volant preloženú ružu prelepenú čiernou páskou, pričom rovnako pedále auta boli prelepené čiernou páskou. Z uvedeného si privolaní policajti vyhotovili fotodokumentáciu.

Svedkyňa V. B. uviedla, že dňa 30.08.2013 v čase okolo 16.00 hod. prišla z práce a za bytovkou svojej mamy videla žalobcu v zaparkovanom aute. V podvečerných hodinách od mamy odišla a v rovnakom čase, ako odchádzala sa žalobca stále nachádzal vo svojom aute za bytovkou jej mamy. Odišla domov, kde jej následne volala mama, že opäť horia a že žalobca založil oheň. Keď prišla k mame, tak pred dverami sa už nachádzal sused pán A., ktorý uhasil oheň a bolo tam plno vody. Priateľ svedkyne V. T. utekal dole schodmi, pričom svedkyňa utekala za ním a cez presklené dvere videla auto žalobcu, ako sa snaží odísť. Vyšla z dverí a snažila sa mu zabrániť, aby odišiel preč. Nasadla do auta k jej priateľom a začali auto žalobcu prenasledovať, pričom zároveň volala na políciu, kde im nahlásila celú situáciu aj polohu, kde sa nachádzali a ktorým smerom išli. Najprv žalobcu prenasledovali po Levoči a následne do Harichoviec, kde žalobca odstavil auto v slepej uličke a jej priatelia zastavili auto tak, aby nemohol vyjsť. Medzitým prišla na miesto policajná hliadka, ktorá sa v slepej uličke otáčala a išla za autom žalobcu, pričom išli za nimi aj oni, ale žalobca sa im stratil niekde v serpentínach.

Žalobca vypovedal, že dňa 30.08.2013 nebol prítomný v mieste bydliska Mgr. B., a preto jej ani nemohol podpáliť dvere. Ani dňa 25.08.2013 nemohol byť prítomný na uvedenom mieste, keďže bol doma a v skorých ranných hodinách počul ako dcéra prijala hovor od jeho manželky, kde dcéra povedala manželke, že tatík je doma.

M. W., dcéra žalobcu uviedla, že dňa 30.08.2013 v čase okolo 20:30 hod. sa nachádzala so svojím otcom. Najprv boli v obchode, potom sa vrátili domov a v čase okolo 20:30 až 20:45 hod. ju otec išiel odvieť do Spišskej Novej Vsi, kde ju vyložil v časti Východ v čase okolo 20:45 hod., pričom potom pokračoval autom ku svojej tete do Novoveskej Huty.

P. A. uviedol, že dňa 30.08.2013 v čase okolo 20:00 hod. za ním prišla susedka Q. B., aby nainštaloval kameru na svoje okno, aby mohli odhaliť žalobcu pri čine. Kamera mala snímať priestor okolo auta pani B.. Kameru sa mu nepodarilo nainštalovať, a preto išiel k pani B.. Okolo neho prebehol človek, ktorý utekal po schodoch. Všimol si na ňom len výraznú bradu, ktorá bola hustá a do ryšava sfarbená. Nevenoval tomu pozornosť, zavrel dvere a išiel pešo na tretie poschodie. Tam si všimol, že pred dverami pani B. horia noviny, táto nechcela otvoriť dvere, lebo sa bála. Svedok teda utekal dole, zobral vedro s vodou, vyšiel hore a zahasil oheň. Napokon pani B. otvorila dvere. Svedok uviedol, že pána, ktorý utekal dole, nikdy nevidel a nevenoval mu pozornosť. Všimol si len výraznú bradu. Uviedol, že by ho asi opätovne spoznal. Uviedol tiež, že vedel o problémoch, ktoré má pani B. so žalobcom.

V. T. uviedol, že dňa 30.08.2014 poobede videli žalobcu v blízkosti bloku, kde býva pani B.. Večer išli spolu s V. B. po tom, čo jej volala jej matka kvôli ohňu pri jej dverách. Pred bytom pani B. stretli pána A., oheň už bol uhasený, bola tam vyliata voda a novinový papier bol stočený a na polovicu ohorený. Následne na to s V. B. bežali dole schodiskom, kde na medziposchodí sú okná a odtiaľ videli auto žalobcu ako stojí na ceste a pozerá dnu do bytovky. Žalobca sedel v aute. Vonku nastúpili ku kamarátovi Q.P. do auta a začali prenasledovať auto žalobcu. V. B. sedela vzadu v aute a kontaktovala políciu ohľadom vzniknutej situácie. Uviedol, že ho sledovali až na koniec sídliska v Levoči, v slepej uličke sa postavili krížom cez cestu, aby nemohol utiecť. Všetci traja ytedy vystúpili z auta, priblížili sa k autu žalobcu a jasne ho mohli vidieť, ako sedí na mieste vodiča. Žalobcovi sa podarilo z tejto slepej uličky utiecť, a tak ho prenasledovali ďalej. V Harichovciach došla aj policajná hliadka, ktorej ukázali prenasledované auto, ktorá ho pri ďalšom prenasledovaní stratila. Záverom svedok opísal výzor osoby žalobcu.

Q. F. uviedol, že podvečer dňa 30.08.2013 išiel pre V. B. a V. T., lebo ich mal odvieť na nejakú oslavu. Popísal situáciu, keď vybehli z bytovky a začali prenasledovať sivý Renault. Popísal ju zhodne s opisom predmetnej situácie V. T..

K. W., matka žalobcu uviedla, že dňa 30.08.2013 bol žalobca u nej a rúbal drevo. Uviedla, že o dvanástej sa spolu s ním aj s vnučkou naobedovali a boli u nej až do večera do šiestej. Potom odišli domov s vnučkou. Nevie uviesť, čo robili potom.

B. B. uviedla, že je susedou žalobcu. Ku dňu 30.08.2013 uviedla, že spolu s jeho dcérou išli ráno von, kde sa dohodli, čo budú robiť počas dňa. Uviedla, že okolo dvanástej bol žalobca so svojou dcérou u mamy na obede. Svedkyňa ďalej uviedla, že dcéra žalobcu prišla domov okolo druhej - tretej popoludní. Prišla sama, keďže žalobca ostal pracovať na záhrade, čo jej uviedla dcéra žalobcu, a tak musela doma čakať, kým sa nevráti domov. Medzi pol siedmou a siedmou išla do mesta. Žalobca išiel s dcérou do mesta na nákup a svedkyňa ju čakala v meste, kde ju dovezol okolo pol deviatej - deviatej na sídlisko Východ v Spišskej Novej Vsi.

C. X. uviedol, že dňa 30.08.2013 sa nachádzal na sídlisku Západ 2 v Levoči vo večerných hodinách. Išiel po tomto sídlisku autom a všimol si, že oproti nemu išlo dosť rýchlo auto tmavomodrej farby. Všimol si ho z dôvodu, že išiel rýchlo a bolo to v mieste, kde býva pani B.. Vtom si všimol, že z bytovky uteká pán T. aj s pánom F. smerom k autu a mávali na neho, keďže si ho všimli tiež. Pristavil sa pri nich a povedali mu, že idú za tým modrým autom, aby išiel za nimi. Išiel na križovatku a otočil sa, pričom obaja už išli za tým modrým autom. Dobiehal ich, kde sa obe autá priblížili k tmavomodrému autu na konci sídliska. Uviedol, že pán T. sa snažil prenasledované auto zblokovať a aj ho zblokoval, kde sa svedok postavil asi 50 metrov od nich a sledoval situáciu. Videl, že pán T. aj s pánom F. sa snažili ísť k dverám a otvoriť dvere, pričom dvere auta vodič zamkol, tak sa mu snažili zabrániť ísť ďalej, postavili sa pred auto, ale tohto to nezaujímalo, išiel ďalej a skoro ich oboch prešiel. Keď to svedok videl, snažil sa zablokovať vodičovi tmavomodrého auta cestu, avšak tomu sa podarilo prejsť cez chodník a išiel ďalej smerom na Levoču. Uviedol, že ďalej ho prenasledovali do obce Harichovce, kde pán v tmavomodrom aute zabočil na ihrisko do ulice a pán T. zabočil za ním, pričom svedok ostal stáť na hlavnej ceste, ktorá smeruje do Spišskej Novej Vsi. Svedok nevedel uviesť, čo sa dialo v tej ulici, následne prišla policajná hliadka z Levoče, ktorej povedal, že v uličke sa nachádzajú dve autá, a to prenasledované tmavomodré

auto pána T., čierne BMW. Asi po dvoch, troch minútach z uličky vyšlo tmavomodré auto na Spišskú Novú Ves, preto svedok naštartoval auto a išiel pomaličky po krajnici, pričom z ulice vyštartovalo aj policajné auto s majákmi a začalo predmetné tmavomodré auto prenasledovať. Svedok sa pripojil za nimi, pričom prenasledované auto už bolo ďaleko. Prenasledované auto sa im stratilo, preto sa svedok na pumpe otočil a vrátil sa do obce Harichovce k pánovi T.. Opýtal sa, čo sa vlastne stalo, kto to bol. Na otázku správneho orgánu, či si svedok pamätá značku auta, ktoré prenasledoval, svedok uviedol, že išlo o tmavomodrý Renault Megan combi B.. Na otázku správneho orgánu, či svedok videl vodiča tohto auta a či by ho vedel opísať, svedok uviedol, že mal nejaké ryšavé alebo tmavohnedé vlasy, niečo svetlosivé alebo kárované na sebe. Nepamätal si to presne.

Z úradného záznamu policajnej hliadky P-503 zo dňa 30.08.2013 vo veci preverenia oznámenia vyplýva, že v čase o 20.35 hod. bola SS OO OZ Levoča vyslaná preveriť oznámenie na ul. J. H., kde oznamovala Q. B., že má podpálené dvere na jej byte. Hliadka sa následne presúvala na miesto a v priebehu presúvania bola kontaktovaná, že údajný páchatel' sa má presúvať na vozidle Renault modrej farby smerom na Spišskú Novú Ves. Hliadka išla v smere na Spišskú Novú Ves, kde v obci Harichovce, hliadka pri miestnej krčme spozorovala osobu, a to dcéru oznamovateľky V. B., ktorá uviedla, že páchatel'om má byť žalobca, ktorého prenasledovali do obce Harichovce, pričom so svojím vozidlom Renault Megan ev.č. B. mal zabočiť do uličky pri ihrisku v Harichovciach. Hliadka následne pokračovala k uvedenej ulici, kde po príchode na začiatok ulice bol spozorovaný Renault Megan combi, tmavej farby, nezisteného evidenčného čísla, ktoré okamžite, ako zbadalo hliadku z miesta vyštartovalo v smere na Spišskú Novú Ves, kde toto zmizlo hliadke z dohľadu.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením veci z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

Podľa § 50 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. za priestupok podľa odseku 1 možno uložiť pokutu do 331 eur.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. priestupok je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel svojím konaním porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, a pre prípad, že ho poruší alebo ohrozí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Žalobca v podanom odvolaní opätovne poukázal na nesprávne vyhodnotenie dôkazov, resp. rozpory v dôkazoch a nedostatočné zistenie skutkového stavu. Uviedol, že sa na mieste spáchania priestupku fyzicky nenachádzal, a preto ho nemohol ani spáchať. Žalobca spochybňoval svedka A. a dôvod

montovania kamery na jeho okno, namietal vierohodnosť svedkyne B., že chodila pozeráť cez kukátko, či náhodou nehorí. Uviedol tiež, že pukanie pri horení novín nie je počuť. Z toho dôvodu bolo podľa jeho názoru nutné vykonať rekonštrukciu na mieste - podpálenie novín, či je počuť pukanie horiacich novín cez zatvorené dvere a tiež, čo mohla vidieť svedkyňa B. cez kukátko. Žalobca ďalej namietal nezrovnalosti vo výpovediach svedkov.

Senát odvolacieho súdu uvádza, že správne orgány oboch stupňov vyhodnotili dôkazy v súlade so zákonom, jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach. Súd prvého stupňa sa taktiež vecou dôkladne zaoberal a nezistil dôvod na zrušenie napadnutých administratívnych rozhodnutí. Senát odvolacieho súdu uvádza, že aj nepriame dôkazy môžu viesť k potvrdeniu dokazovanej skutočnosti. Priamy dôkaz priamo potvrdzuje alebo vyvracia dokazovanú skutočnosť. Za priamy dôkaz možno považovať výpoveď pani B., ktorá videla žalobcu dňa 30.08.2013 vo večerných hodinách, cez kukátko dverí, po podpálení novín. Ostatné vykonané dôkazy možno považovať za nepriame dôkazy. Nepriamy dôkaz je taký, ktorý preukazuje inú skutočnosť, pomocou ktorej možno usúdiť, či sa stala alebo nestala dokazovaná skutočnosť. Za nepriame dôkazy možno považovať výpovede svedkov V. W., V. B., P. A., V. T., Q. F., C. X. a úradného záznamu policajnej hliadky zo dňa 30.08.2013, z ktorých vyplýva prítomnosť žalobcu na mieste spáchania skutku a jeho následný útek na svojom aute. Žalobca poukazoval na rozpory vo svedeckých výpovediach, ktoré preukazovali jeho prítomnosť na mieste spáchania priestupku. Rozpory, na ktoré poukazoval žalobca sa týkali presného času spáchania priestupku, ďalej slov, ktorými oznámila Q. B. svojej dcére vzniknutý oheň a ďalších detailov zo dňa 30.08.2013, ktoré uviedol v podanej žalobe. Uvedené rozpory vo svedeckých výpovediach však neboli spôsobilé spochybníť popísané udalosti, ako celok. Senát odvolacieho súdu uvádza, že je irelevantné, že svedkyňa V. B. vypovedala, že jej matka telefonovala: „opäť horíme“... a svedok T. vypovedal, že jej matka povedala: „už horíme“. Vzhľadom na stresovú situáciu a časový odstup výpovede od udalosti nemožno tomuto rozdielu pripisovať žiadny význam. Rovnako aj ďalšie nezrovnalosti vo výpovediach, ktoré uviedol žalobca možno pripísať stresovej situácii a nemenia celkový opis udalostí zo dňa 30.08.2013. Senát odvolacieho súdu uvádza, že aj vo výpovediach svedkov, ktoré sú v prospech žalobcu sa nachádzajú obdobné nezrovnalosti, týkajúce sa napríklad zotrvania dcéry žalobcu u jeho mamy dňa 30.08.2013.

Senát odvolacieho súdu uvádza, že žalobcu identifikovalo na mieste spáchania priestupku niekoľko rôznych svedkov a aj tí, ktorí ho nepoznali, popísali jeho výzor, oblečenie a auto, na ktorom prišiel. Zároveň aj policajná hliadka videla pri prenasledovaní údajného páchatel'a priestupku auto, na ktorom prišiel žalobca, Renault Megan combi, tmavej farby. Z úradného záznamu vyplýva, že predmetné vozidlo z miesta vyštartovalo okamžite, ako zbadalo policajnú hliadku. Správne orgány posúdili výpovede dcéry a matky žalobcu ako účelové, vzhľadom na ich rodinný pomer a nejednotnosti ich výpovedí.

Správny orgán nezistil také dôkazy, ktoré by boli spôsobilé spochybníť skutočnosť, že žalobca predmetný priestupok spáchal. Jeho prítomnosť na mieste spáchania priestupku je preukázaná tak priamym dôkazom, ako aj niekoľkými nepriamymi dôkazmi. Svedecké výpovede, ktoré majú preukazovať, že žalobca sa v daný deň nachádzal na inom mieste sú v rozpore s ostatnými svedeckými výpoveďami, a preto ich správne orgány vyhodnotili tak, že nemohli spochybníť skutočnosť, že žalobca predmetný priestupok spáchal. Svedok P. A., ktorý sa v čase spáchania skutku nachádzal v chodbe obytného domu vo dverách svojho bytu, sa práve chystal za Q. B., keď okolo neho prebehol páchatel' - muž, ktorého síce osobne nepoznal, ale popísal pred správnym orgánom jeho vzhľad, teda muž výšky okolo 185-186 cm, oblečený v tmavej mikine s kapucňou, ktorú mal na hlave a výraznou hustou ryšavou bradou, pričom tento popis zodpovedal výzoru obvineného C. W.. Svedok si všimol hustú výraznú ryšavú bradu.

Najvyšší súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že správne orgány preukázali splnenie všetkých štyroch znakov skutkovej podstaty priestupku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. Priestupku sa dopustil žalobca (subjekt). Žalobca sa dňa 30.08.2013 o 20.30 hod. pokúsil podpáliť vchodový dvere Mgr. Q. B. tak, že pred týmito podpáli noviny, t.j. svojim úmyselným konaním sa pokúsil spôsobiť škodu na majetku Mgr. Q. B. (subjektívna stránka), predmetom ochrany bola ochrana

majetku (objekt), žalobcovým konaním bola narušená ochrana majetku, t.j. bol preukázaný kauzálny nexus medzi konaním žalobcu a následkom (objektívna stránka), pričom z § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. nesporne vyplýva, že pre naplnenie skutkovej podstaty priestupku postačuje aj pokus o takéto konania.

Uložená pokuta má plniť výchovnú, ako aj represívnu funkciu. Má aj odradiť iných páchatel'ov od protiprávneho konania. Správny orgán sa zaoberal aj výškou uloženej sankcie, ktorú náležite odôvodnil a je v súlade so zákonom. Pokuta je uložená v dolnej hranici sadzby, správne orgány prihliadli na spôsob spáchania priestupku, jeho následky a okolnosti za ktorých bol priestupok spáchaný, na pohnútku i osobu páchatel'a.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v rozhodnutí obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil so záverom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je vecne správne, náležite odôvodnené s uvedením úvah, ktorými bol žalovaný vedený pri hodnotení dôkazov, obsahujúce úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých vo veci rozhodol. Odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé tento záver spochybníť, preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a rozsudok odvolací súd ako vecne správny v zmysle ust. § 219 ods.1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý nemal úspech v odvolacom konaní, ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.